

"Ulga na złe długi" w podatku dochodowym

Szanowni Klienci,

Niniejszy biuletyn dotyczy "ulgi na złe długi" w podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w podatku dochodowym od osób prawnych, która zacznie obowiązywać od 1 stycznia 2020 roku.

Ulga ta jest skonstruowana podobnie, jak w podatku od towarów i usług (VAT). W przypadku, gdy:

- sprzedawca, który nie otrzyma zapłaty po upływie 90 dni od terminu płatności ma prawo do zmniejszenia podstawy opodatkowania (dochodu) o niezapłaconą kwotę w rozliczeniu za miesiąc, w którym upływa 90-ty dzień od terminu płatności,
- nabywca, który nie zapłaci do 90 dnia od upływu terminu płatności jest zobowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania (dochodu) o niezapłaconą kwotę zobowiązania w rozliczeniu za miesiąc, w którym upływa 90-ty dzień od terminu płatności.

Nowe przepisy wchodzi w życie **od 1 stycznia 2020 roku** i mają zastosowanie do transakcji, w przypadku których termin zapłaty upływa po dniu 31 grudnia 2019 r.

Stosowanie nowych przepisów przez podatników prowadzących podatkową księgę przychodów i rozchodów będzie wymagało ewidencji rozrachunków (dokonanych i otrzymanych zapłat), to jest wprowadzenia dodatkowej ewidencji, która nie została zdefiniowana w rozporządzeniu w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

Nowe przepisy są ściśle związane z ustawą z 8 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych. Taki tytuł ustawy będzie obowiązywał od 1 stycznia 2020 roku, obecnie jest to ustawa o terminach zapłat w transakcjach handlowych. Ustawa ta przewiduje (od 1 stycznia 2020 roku), że termin zapłaty określony w umowie nie może być dłuższy niż 60 dni. Ustawa przewiduje wyjątki od tej zasady, które są jednak nie istotne z punktu widzenia większości z Państwa. Jeżeli w umowie termin zapłaty został ustalony na więcej niż 60 dni to przyjmuje się, iż termin zapłaty wynosi 60 dni.

Zmianie uległy również **ryczałtowe koszty odzyskiwania należności**. Do końca 2019 roku wynoszą one 40 euro. Od 1 stycznia 2020 roku będą wynosić:

1. 40 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5000 złotych;
2. 70 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego jest wyższa niż 5000 złotych, ale niższa niż 50 000 złotych;
3. 100 euro - gdy wartość świadczenia pieniężnego jest równa lub wyższa od 50 000 złotych.

Przez świadczenie pieniężne należy rozumieć wynagrodzenie za dostawę towaru lub wykonanie usługi w transakcji handlowej, to jest transakcji zawieranej pomiędzy przedsiębiorcami.

W przypadku terminu płatności dłuższego niż 30 dni wierzyciel może żądać odsetek ustawowych, które na dzień dzisiejszy wynoszą 7% w skali roku, począwszy od 31 dnia. Jeżeli zapłata następuje po wyznaczonym terminie

płatności wierzycielowi przysługują odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych. Odsetki te ustala się w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i dziesięciu punktów procentowych. Na dzień dzisiejszy odsetki te wynoszą 11,5% w skali roku.

Z uwagi na konieczność zachowania zwięzłości treści biuletynu kwestie związane z ustawą o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych zostały omówione w sposób bardzo uproszczony i skrótowy. Postaram się opisać, w jednym z następnych biuletynów, tę problematykę bardziej szczegółowo i analitycznie.

W razie pytań lub wątpliwości proszę o kontakt.

Z poważaniem
Arkadiusz Sebastjan